

Hoe het begon

Tijdens het scouten van patiënten op de verschillende Indonesische eilanden, kwamen wij meer en meer kinderen en jong volwassenen tegen met ernstige vergroeiingen door slecht of niet behandelde brandwonden. Stuk voor stuk schrijnende situaties. Wij wilden ook deze kinderen heel graag helpen en in no time ontstond er een wachtlijst. Dit initiatief leidde in mei 2018 tot onze eerste 'brandwonden operatiemarathon'. Twaalf geselecteerde patiënten konden wij naar Bali laten afreizen. Dr. Anom en zijn team van Indonesische artsen, bijgestaan door een team van buitenlandse artsen, opereerden in drie dagen tijd, twaalf ernstige en minder ernstige gevallen. Voor allen betekende dit een levens-veranderende ingreep. Na jaren van een geïsoleerd en verminkt bestaan, kwamen deze kinderen langzaam weer tot leven.

Er stonden nog meer kinderen en jongeren op onze wachtlijst. Veel papierwerk, toestemming van de familie, een begeleider kiezen..... het kostte ons team tijd, energie en geld. Maar het lukte opnieuw. In september 2019 kon voor de tweede maal een operatiemarathon georganiseerd worden en opnieuw kwamen twaalf patiëntjes naar Bali.

Dankzij uw betrokkenheid en donaties konden wij ook deze groep een ingreep aanbieden die hun leven comfortabeler en minder pijnlijk maakt. Op vrijdag 6 september 2019 werden alle patiënten door een team van artsen gezien en direct de volgende dag startte de eerste operaties. Sommigen verblijven langere tijd in het ziekenhuis. Anderen waren snel terug in ons opvanghuis 'Rumah Bicara'. En weer anderen hadden een speciale kamer met air conditioning nodig. Sommigen konden snel weer huis. Onze laatste patiënt, Febiyanto, heeft een half jaar bij ons gerevalideerd maar niet voor niks, hij vertrok lopend naar huis. Middels onderstaand verslag informeren wij u graag hoe het hen is vergaan en hoe hun leven veranderd is.

De groep patiënten en het team van Kolewa vlak voor vertrek naar het ziekenhuis

Consultatie van Ovir door het medisch team

1: Ni Ketut Juni Kumara Dewi, 28/06/2012, Karangasem, Bali.

Koken op open vuur veroorzaakt veel brandwonden bij kleine kinderen, zo ook bij Mara. Na het ongeluk in 2018 werd zij opgenomen in een klein, lokaal ziekenhuis. De benodigde operaties in het privé ziekenhuis waren te kostbaar voor haar ouders. Op 8 september is Mara geopereerd aan haar nek waarbij vlees vanuit haar dij gebruikt is. Al de volgende dag mocht zij terug naar ons opvanghuis. Op 7 en op 14 september terug geweest in het ziekenhuis voor controle en wondverzorging. Ze was even wat misselijk in het begin maar herstelde voorspoedig. Op 30 september kon Mara weer naar huis.

2: Febiyanto Mali, 17/07/ 2002, Kupang Timor NTT.

Een omgevallen olielampje veroorzaakte bij Febiyanto op 7-jarige leeftijd een brandwond aan zijn rechterbeen. Omdat het ziekenhuis ver weg was en er geen geld was werd hij alleen behandeld met traditionele medicijnen. Gevolg; Febiyanto kon niet meer lopen.

Febiyanto is op 8 september geopereerd aan zijn been waarbij vlees gebruikt is vanuit zijn beide dijen. Hij verbleef 4 nachten in het ziekenhuis. Hij heeft een hele lange weg afgelegd, veel fysiotherapie, motivatie en oefenen, oefenen en nog eens oefenen, ook in het zwembad. Hoe zwaar ook, hij gaf niet op. Begin maart, als laatste van de groep, verliet een zelfverzekerde, lachende 17-jarige lopend ons opvanghuis. Supertrots op hem.

3: Fatihatul Khumaira, 7/12/2015, Nusa Tenggara Barat

Nog geen 2 jaar oud was ze toen ze met haar beide handjes in het vuur viel waarin haar moeder vuil aan het verbranden was . Sinds die dag kon ze haar handpalmen niet openen en haar handjes niet gebruiken.

Op 9 september vond de operatie plaats aan haar beide handjes en de volgende dag mocht ze naar ons opvanghuis. In september aantal malen terug in het ziekenhuis voor wondverzorging. Haar conditie was goed, een actief meisje. Medio oktober kon zij starten met fysiotherapie. Met een programma met oefeningen voor thuis mocht zij op 23 oktober terug naar haar eiland.

4: Jeri Fallo, 14/01/1997, Kupang, Timor NTT

Hoeveel pech kan een mens hebben in zijn leven. Tijdens een epileptische aanval 11 jaar geleden kreeg Jeri kokend water over zich heen. Sinds het ongeluk is Jeri gestopt met praten en met school, hij werd daar ontzettend gepest. En vanwege de epilepsie moest Dr. Tim Cooper besluiten dat hij Jeri helaas niet kon opereren. Met nieuwe medicatie en een rolstoel zijn Jeri en zijn moeder huiswaarts gekeerd. We blijven Jeri volgen. Hopelijk heeft deze medicatie een positief effect op zijn aanvallen en kan hij in de toekomst alsnog geopereerd worden.

5 : Rofinus Ngongo, 12/06/2004, Sumba Barat Daya.

Rofinus, 13 jaar oud, ging met zijn vriendjes de brommer vullen met benzine. Om te checken of de tank vol was maakte een van de jongens licht met een aansteker. Een ontploffing volgde, Rofinus raakte zwaargewond en lag 2 maanden in het ziekenhuis.

De operatie aan zijn beide benen vond plaats op 8 september. Op 16 september was er wondverzorging in de operatie kamer, het ging goed met de wonden maar Rofinus moest nog even in het ziekenhuis blijven. Op 18 september kwam hij naar Rumah Bicara. Nadat de wonden goed droog waren startte derde week oktober een lange periode van fysiotherapie en veel oefenen. Eerst staan en lopen met de rollator. Op 5 januari kon Rofinus zelfstandig lopend naar huis.

6: Arki Leo Fol Leba Joh, 17/04/2008, Tambolaka Sumba NTT.

Kerst 2013; Arki speelde met vuurwerk. Vooral zijn benen werden geraakt. Hij ging naar het ziekenhuis voor eerste hulp maar kreeg geen verdere behandeling. Arki is een van de weinige kinderen met brandwonden van deze operatie-marathon die nog naar school gaat.

De operatie aan zijn been vond plaats op 7 september. Twee dagen later mocht hij naar ons opvanghuis. In september diverse malen terug voor wondverzorging en controle in het ziekenhuis. Met Arki ging het gelijk heel goed, hij is vrolijk en actief. Op 25 oktober kon hij terug naar huis.

7: Sofia Hamba Ora, 13/05/1985, Sumba Timor.

Sofia raakte op 8-jarige leeftijd gewond toen een kerosine lamp omviel. Haar ouders kregen medicijnen mee van het ziekenhuis maar geen verdere behandeling. Ze is daarna nog 2 jaar naar school gegaan maar vanwege het vele pesten gestopt. Nu zij 34 jaar is kan zij eindelijk geholpen worden dankzij deze operatie-marathon.

Zij kreeg op 7 september een operatie aan haar rechterarm. Voor de huidtransplantatie werd huid gebruikt van haar bovenbeen. Op 18 september werd zij uit het ziekenhuis ontslagen. Daarna een lange periode van wondverzorging, in het ziekenhuis en in ons opvanghuis en vanaf half oktober startte zij met fysiotherapie. Sofia heeft een lange weg afgelegd maar op 4 januari ging zij met een grote glimlach terug naar Sumba.

8: Fimming Abiajoe, 15/06/2004, Sumba Barat Daya NTT.

Ook bij Fimming veroorzaakte een ongeluk met benzine en vuur een nare brandwond aan zijn arm. Dat was in 2015. Hij heeft een maand in het ziekenhuis gelegen en kreeg daar behandeling aan zijn wond. Toch ondervindt hij nog veel last vooral omdat hij zijn arm niet kan strekken.

De operatie aan zijn linkerarm was op 9 september. Er werd huid gebruikt van rond zijn middel. Op 11 september mocht hij mee terug naar ons opvanghuis. Ook hij had diverse controles in het ziekenhuis in september en toen de wonden droog waren vanaf medio oktober fysiotherapie. Slechts een paar weken en daarna mocht hij terug naar huis.

9: Ovir Y Ndun, 20/11/1990, Kupang Timor NTT.

Geen elektriciteit en dan huiswerk maken bij een olielampje. Grappen en grollen tussen 2 vriendjes van 8 waarbij het lampje omviel. Met afgrijselijke gevolgen voor een van hen. Ovir raakte verbrand over de hele rechterkant van zijn lichaam. Hij werd wel direct naar het ziekenhuis gebracht. Tijdens de behandeling kreeg hij ook fysiotherapie maar dat ging verkeerd met als gevolg ook nog een gebroken en invalide hand. In 2015 kreeg hij plastische chirurgie van een Koreaanse arts in Kupang maar Ovir ondervindt, 20 jaar later, nog altijd heel veel last van zijn brandwonden.

Dr. Tim en zijn team opereerden Ovir op 8 september. Een grote operatie aan de rechterkant van zijn nek, rechterarm en hand. Er werd huid getransplanteerd van zijn been. Op 18 september mocht hij vanuit het ziekenhuis naar de speciaal gehuurde kamer met air conditioning om verder aan te sterken. Zeker de wonden van zijn hand waren nog lang nat. Vanaf oktober startte de fysiotherapie. Na veel geduld en doorzettingsvermogen kon Ovir op 22 januari naar huis. Een nieuw jaar en een nieuw leven.

10: Kevin Kristian Banyo, 03/09/2011, Sumba Barat NTT

Kevin was een van de patiëntjes van de brandwonden operatie marathon van vorig jaar. Hij verbleef maar liefst 11 maanden samen met zijn moeder bij ons. Een ongeluk met kokend water veroorzaakte vreselijke brandwonden bij hem in 2017 en ondanks dat hij direct naar het ziekenhuis werd gebracht en daar werd geholpen raakte het geld van de ouders op en moest behandeling worden gestopt.

Om het voor Kevin nog comfortabeler te maken heeft er nog een operatie plaatsgevonden om wat ruimte te maken bij het gebied rond zijn borst en oksel. Hiertoe is wat huid van zijn middel gebruikt. De operatie vond plaats op 9 september en op 11 september mocht hij naar het voor hem zo bekende Rumah Bicara. In september controles en wondverzorging. In oktober werd hij verder op weg geholpen met fysiotherapie voordat hij 25 oktober met zijn moeder op het vliegtuig stapte terug naar huis.

11: Jeni Tse, 04/01/2004, Timor NTT

Ook Jeni onderging vorig jaar een operatie aan haar brandwonden die ze opliep toen ze nog maar 40 dagen oud was. Zij verbleef van mei tot en met juli bij ons. In deze periode kreeg zij ook fysiotherapie. Een vervolg was nodig. Dit jaar kwam ze terug om haar hand en elleboog nog wat meer ruimte te geven om te kunnen strekken en ook haar rechter achterbeen werd opnieuw geopereerd. Daarbij werd een transplantatie uit haar dij gedaan. Dit gebeurde op 9 september. Op 11 september keerde ze terug in ons opvanghuis. Na de periode van wondverzorging startte medio oktober de fysiotherapie voor haar. Op 21 november ging een gelukkige Jeni terug naar Kupang.

12: Heldi Jara Lomi, 06/10/1992, Kupang Timor NTT

Heldi was de tweede brandwondenpatiënt die wij konden helpen. In 2016 heeft Kolewa het mogelijk gemaakt dat zij naar Australië kon om daar door Dr. Tim Cooper geopereerd te worden. Het was een zwaar traject en zij verbleef daarvoor een aantal maanden in Australië. Dit jaar heeft Dr. Tim een kleine operatie uitgevoerd om nog wat ruimte te maken zodat zij haar nek aan de rechterkant wat beter kan bewegen.

Op 8 september was de operatie, op 9 september mocht zij al naar huis. Thuis naar Rumah Bicara waar zij de scepter in de keuken zwaait. Het ging al snel heel goed met haar wond en binnen no-time stond ze alweer achter de pannen. Een operatie van haar kaak staat nog op haar 'verlanglijstje'. Dat zou opnieuw een hele pittige ingreep zijn.

